

цього чудотворного образу та його урочистого освячення в квітні (цього ж року (?)) єпископами Ніколасом та Гакопом. Саме при цій чудотворній іконі св. Григорія Просвітителя в 1640 р. було утворене одноіменне братство [282, с. 65].

Якщо походження напису не викликає сумнівів, то щодо ікони виникають деякі запитання через те, що у Львові є дві однакові ікони св. Григорія Просвітителя з житієм: одна з них знаходиться в фондах ЛГМ (без шат, які також вважалися втраченими), друга — ідентична — в срібних автентичних шатах, у львівському Вірменському кафедральному соборі. Срібні шати, на внутрішній стороні яких викарбувано: «Року господнього 1670 дня 7 липня всі ці прикраси та срібла для образу Григорія Святого надані рукою пана Бедроса Захаріясевица з Кам'яця на цей час провізора», ікона отримала в 1670 р. [263, с. 83], а в 1755 р. — металеву посріблену раму.

Очевидно, що одна з ікон є копією. Коли і чому її зробили — невідомо. Музейна ікона атрибутована другою половиною XVII ст. Ікону у Вірменському соборі не досліджували. Якщо атрибуція ікони в ЛГМ вірна, це означає, що у соборі знаходиться копія. Відомо лише, що в 1909 р. з ініціативи архієпископа Юзефа Теодоровича з ікони зняли оклад і провели «непрофесійну реставрацію». Можливо, тоді й була зроблена копія, яку закрили шатами і повісили у храмі, а оригінал зберігався у Вірменському музеї [253, с. 144; 274, с. 27; 276, с. 44–46; 300, с. 103; 325; 326, с. 21].

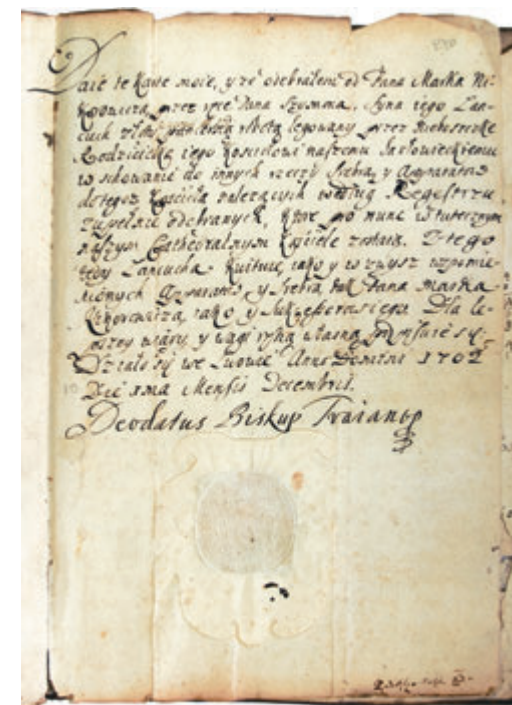
Одним із найцікавіших експонатів Вірменського музею була ікона кінця XVI–поч. XVII ст. «Св. Трійця», що належала вірменському братству Св. Трійці при Вірменському кафедральному соборі. На думку М. Гембаровича, ця ікона в дюрерівському стилі з постаттю фундатора внизу була «одним з найдавніших зразків львівського цехового малярства» [326, с. 21]. Ікона дійсно написана під впливом зображення Трійці з картини А. Дюрера «Поклоніння Трійці»

в 1057 г. арм. летоисчисления (= 1638 г.) этой чудотворной иконы и ее торжественного освящения в апреле (этого же года (?)) епископами Николасом и Акопом. Именно при чудотворной иконе св. Григория Просветителя в 1640 г. было образовано одноименное братство [282, с. 65].

Если местонахождение надписи не вызывает никаких сомнений, то в отношении иконы возникают некоторые вопросы: ведь во Львове имеются две одинаковые иконы св. Григория Просветителя с житием: одна находится в фондах ЛГИ (без оклада, тоже считавшегося утраченным), вторая — идентичная, в серебряном оригинальном окладе — во львовском Армянском кафедральном соборе. Оклад, на внутренней стороне которого выгравировано: «Года господнего 1670 дня 7 июля все эти украшения и серебро для образа Григория Святого дарованы рукой господина Бедроса Захариясевица из Каменца в это время провизора», икона получила в 1670 г. [263, с. 83], а в 1755 г. — металлическую посеребренную раму.

Очевидно, что одна з ікон являється копією. Коли і чому вона була зроблена — невідомо. Музейна ікона атрибутована 2-й пол. XVII в. Ікону в Армянском соборі не досліджували. Известно только, что в 1909 г. по инициативе архиепископа Ю. Теодоровича с иконы сняли оклад и провели «непрофессиональную реставрацию». Возможно, тогда и была сделана копия, которую закрыли окладом и повесили в храме, а оригинал хранился в Армянском музее [253, с. 144; 274, с. 27; 276, с. 44–46; 300, с. 103; 325; 326, с. 21].

Одним из наиболее старых и интересных экспонатов Армянского музея была икона конца XVI–нач. XVII в. «Св. Троица», принадлежавшая армянскому братству Св. Троицы при Армянском кафедральном соборе. По мнению М. Гембаровича, эта икона в дюреровском стиле с фигурой фундатора внизу была «одним из старейших образцов львовского цехового малярства» [326, с. 21]. Кисти какого художника она принадлежит — неизвестно, хотя икона, действительно, написана под влиянием

496, 497. Книга реєстрів діяльності Львівського вірменського братства Св. Трійці при Вірменському соборі. 1747–1801. П, рукопис. 128 арк. ЛІМ. Рук.-142

496, 497. Книга реестров деятельности Львовского армянского братства Св. Троицы при Армянском соборе. 1747–1801. Б, рукопись. 128 л. ЛИМ. Рук.-142

498. Худ. невід. Свята Трійця. XVI ст. Д., о. 118, 7х78,5. Пост. 1940 р. з Музею Яна III Собеського у Львові, раніше — у Вірменському соборі Львова. ЛГМ. Ж-1649*

498. Худ. неизв. Пресвятая Троица. XVI в. Д., м. 118, 7х78,5. Пост. 1940 г. из Музея Яна III Собеского во Львове, ранее — в Армянском соборе Львова. ЛГИ. Ж-1649*

* Dr. Gębarowicz M. *Obrazy i rzeźby // Wystawa zabytków ormiańskich we Lwowie*. — Lwów, 1933. — S. 20–21; Janusz B. *Mons Pius ormian lwowskich*. — Lwów, 1928. — S. 26, 47; X. Kajetanowicz D. *Katedra ormiańska i jej otoczenie*. — Lwów, 1930. — S. 46; Mańkowski T. *Lwowski cech malarzy*. — Lwów, 1936. — S. 10–11.

1511 р., що зберігається в Музеї історії мистецтв Відня, однак, пензлеві якого художника вона належить — невідомо [160, с. 602]. Ікону також вважали чудотворною, тож не дивно, що при ній в 1728 р. було створене вірменське братство Св. Трійці.

ізображення Троицы с картины А. Дюрера «Поклонение Троице» 1511 г., находящейся в Музее истории искусств Вены [160, с. 602]. Икона тоже считалась чудотворной, поэтому неудивительно, что при ней в 1728 г. было создано армянское братство Св. Троицы.